

при собі зброї. Неозброєні вогнепальною зброєю поліцейські в Об'єднаному Королівстві Великобританії, Норвегії, Ірландії, Ісландії та Новій Зеландії. Вони також більше патрулюють пішки, а не в машинах. Це зовсім не означає, що поліцейські Великобританії є беззахисними. Під час виконання службових обов'язків вони озброєні дубинкою, перцевим спреєм і наручниками (в Північній Ірландії поліція озброєна вогнепальною зброєю під час патрулювання). Якщо ситуація потребує використання вогнепальної зброї, поліцейські Великобританії та Північній Ірландії звертаються за допомогою до поліцейських, які уповноважені її використовувати, мають спеціальну підготовку з використання вогнепальної зброї і готові виїхати на виклик. В цих країнах поліцейських навчають спілкуватися з людьми, знайомитися з ними, брати участь в громадських заходах, ставитися до людей з повагою і будувати довіру.

Експерти бачать радикальне переосмислення правоохоронної системи, що означає менше покладатися на силу і більше на особистий контакт. Чому вогнепальна зброя непотрібна поліцейським у цих країнах? Це завдяки структурі правоохоронних органів. Коли правоохоронна діяльність централізована, можливе становлення і запровадження правил використання сили на рівні провінції або національному рівні. На федеральному рівні уряд має повноваження здійснювати широкі програми, які стандартизують, коли і як поліцейські можуть використовувати летальну зброю.

Люди відчувають почуття спільності з багатьох причин, включаючи той факт, що більшість людей схожі і мають схожі переконання. В цих невеликих країнах традиційно поліцейські не були озброєні. Якщо такі держави, як США або інші країни, захочуть наслідувати досвід Великобританії чи Норвегії, то їм необхідно починати з побудови довіри на місцях.

Науковий керівник Л. С. Сазанова

УДК 351.741

О. С. КОЛЯДА

Харківський національний університет внутрішніх справ

З ІСТОРІЇ ПАТРУЛЬНОЇ СЛУЖБИ БІЛОРУСІ

У дореволюційній Російській імперії днем заснування патрульної служби вважалося 3 липня 1811 року. У цей день були прийняті «Положення про внутрішню варту». До завдань цієї служби входило наступне: слід було здійснювати розшук злодіїв; переслідувати та

винищувати розбійників; розганяти натовп, заборонений законом; запобігати і боротися з непокорою і насильством; ловити злочинців-втікачів і дезертирів; підтримувати порядок при проведенні народних та церковних свят.

Після розпаду Російської імперії в 1917 р. зростання злочинності на вулицях і в інших громадських установах вимагало термінових заходів для стабілізації оперативної ситуації. 1 вересня 1920 р. Рада оборони РРФСР прийняла постанову «Про створення військ внутрішньої служби Республіки», які можна вважати прототипом майбутньої патрульно-постової служби.

Організаційно білоруська міліція почала свою діяльність після звільнення території республіки від поляків з липня 1920 року. 13 серпня 1920 року було вирішено створити спеціальний підрозділ для забезпечення безпеки і порядку на вулицях і в громадських установах міст та інших населених пунктів. 29 вересня 1920 року розпочалася діяльність патрульної служби білоруської міліції.

Остаточна мета і завдання патрульно-постової служби міліції були сформульовані 4 жовтня 1948 року після введення в дію нового Статуту патрульно-постової служби міліції. Патрульна служба була покликана підсилювати і доповнювати систему нерухомих і рухомих постійних постів міліції.

До теперішнього часу діяльність патрульно-постової служби міліції Республіки Білорусь регламентувалася Статутом патрульно-постової служби від 20.07.1994 року (№ 165). У 2013 році була видана Інструкція про організацію діяльності установ Міністерства внутрішніх справ Республіки Білорусь, завданням якого є охорона громадського порядку та безпеки.

В останні роки особлива увага приділяється реорганізації та підвищенню престижу патрульної служби. Поетапно здійснюється оснащення підрозділів новою технікою, вдосконалюється система управління нарядами, зміцнюється взаємодія з місцевими органами влади і громадськістю. Ці заходи надають патрульним все більше можливостей ефективно виконувати свої обов'язки щодо забезпечення громадського порядку та безпеки.

Науковий керівник Г. М. Сорокіна